

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1702. usque ad annum 1708

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 13322648

§. 12. Diuturna lis inter Palatinum Electorem & Wormatiensem Episcopum
composita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67633)

Sæc. XVII. clesiae libertate & Pontificiæ auctorita-
 A. C. 1707. tis conservatione statuit: sententiam
 vero, qua Regii Ministri ob ejectionem
 Archiepiscopum Surrentinum censuras
 incurrisse declararentur, promulgari
 inhibuit, eoquod Pro-Rex, ceterique
 in *Monitorio* nominati, ac citati, prius-
 quam termini in eo præfixi elaberentur,
 debitam, congruamque Ecclesiæ
 satisfactionem præstitissent. iussuque
 summi Pontificis a censuris fuissent ab-
 soluti.

§. XII.

*Diuturna lis inter Palatinum Electo-
 rem & Wormatiensem Episco-
 pum composita.*

Gottfrid.

Hist. cont.

l. 15. p. 668.

Theatr. Eur-

rop. l. 18.

pag. 135.

Kettel. De-

cad. V.

pag. 478.

Jam anno priori Joannes Guilielmus
 Neoburgicæ lineæ Elector Palatinus
 Wormatiensis Capituli Canonicos, qui
 contumaciam suam denegata literis
 Pontificiis obedientia per integrum an-
 num protraxerant, singulari erga S.
 Sedem observantia ac ferventi zelo
 summo Pontifici conciliare nitebatur
 eodem quoque studio composuit hoc
 anno gravem non minus ac diuturnam
 litem, quæ inter Electores Palatinos
 & Episcopos Wormatienses intercesse-
 rat: cum enim Fridericus III. Sime-
 rianæ stirpis Elector religioni Calvinianæ

addictus esset, anno Christi millesimo ^{Sæc. XVII.} quingentesimo sexagesimo quinto inva- ^{A. C. 1707.} lescentibus tum Lutheri & Calvinii sectis Ecclesiam Neuhusanam cum omnibus proventibus, pagis, aliisque bonis ad eam pertinentibus a tempore memoriam hominum excedente legitime possessam armata vi ab Episcopatu avulsi, usurpavitque, cunctosque Catholicos foci suis & Aris ejecit, eorumque bona & facultates inhumana crudelitate inter Calvinistas distribuit, cunctaque sua deque vertit. Equidem Theodoricus Wormatiensis Episcopus mox sequenti anno sese barbaræ huic violentiæ pro viribus opposuit, ac iniqui spoli, & violentæ deprædationis injuria luculenter demonstrata ab ipso Maximiliano II. Imperatore, & utriusque Religionis Electoribus, ceterisque Imperii Ordinibus sententiam obtinuit, vi cujus juxta Imperii Constitutiones & pacta hæc ditio atque Ecclesia cum omnibus ad eam spectantibus, refusis etiam damnis atque expensis, Wormatiensi Episcopo restituantur. Ea autem tum erat temporum iniquitas, ut Sectarii suorum potentia tumidi non quod justum & æquum, sed quod ex Catholicorum spoliis magis pinque esset, usurpare, ac etiam reddere jussi retinere non reformidarent, hinc præfatæ sententiæ

Sæc. XVII. A.C. 1707. tentiæ executio per plures annos dilata est. Postea tamen anno normali vi pacis Monasteriensis juxta Imperii leges, recessus, cuncta que tam sacra quam civilia jura tota denuo restitutio confirmata, atque Electori Trevirensi demandata est: Huic rursus sententiæ sese opposuit Carolus I. Elector, contra quem tamen Hugo Eberhardus a Schaarsenstein tum Wormatiensis Episcopus in Erfurtensi judicio Imperiali restitutionis decretum obtinuit: rursus vero nonnulli graviori hujus causæ discussione opus esse dicebant, totumque negotium ad aliud forum pertrahere nitentur, quocirca iterum restitutionis executio prolongata est.

Demum vero Joannes Guilielmus pientissimus, æquitatisque studiosissimus Princeps cuncta jura, & utriusque partis rationes a tribus Imperialis Curie Advocatis exactius discuti jussit, eorumque judicio ac jurium, recessuum, pacisque Monasteriensis fundamentis non modo Neuhusanæ Ecclesiæ, sed & Zinsheimii, Cæsaris-Lutræ, Schoenaviensis Monasterii, Liberavii, Schieheimii, Steurbachi, plurimumque aliorum in variis Provinciis sitarum urbium restitutio decreta est. Igitur Elector tot sententiis convictus, Neuhusanam Ecclesiam cum omnibus proventibus

& pagis fratri suo Alexandro Worma-
tienti Episcopo hoc anno restituit. Tum
vero Calvinistæ, cum ea, quæ Catho-
licis per fas nefasque erepta fuere, eis-
dem reddere nollent, Prussiæ Regi Se-
ctariorum Patrono fautorique supplices
advolvebantur: Hic igitur Ecclesiasti-
cos hujus Ecclesiæ proventus, quos
sibi Prædicantes vendicabant, quidem
restitui voluit, eorum tamen loco, alia
Ecclesiastica bona ac redditus Catholicis
eripi, & Calvinistis assignari petiit, per-
inde acsi posterior hæc violentia non
major injustitia, turpiorque rapina,
quam prima fuisset: cum autem Rex
se vicissim PP. Benedictinis in suo Re-
gno Ecclesias, redditusque ablaturum
minitaretur, Campidunensis Abbas,
ut hosce Monachos a vexa redimeret,
in Algovia illam Templi partem, quam
Thien vocant, olim avulsam Calvinistis
die vigesima septima Martii restituit.

Sæc. XVII.
A. C. 1707.

§. XIII.

*Catholici a Suecorum Rege in Silesia
inique vexati.*

Nondum Augusti Poloni Regis ex-
auctoratione ac Saxonicæ ditionis
deprædatione satiata erat Caroli XII.
Sueciæ Regis immoderata alienis in-
hiandi libido, suamque sectam Catho-
licorum

*Voltaire, hist.
de Charl. XII
Kettel.
Des. V.
pag. 465.*

